

De pedagoog heeft de klagers onvoldoende geïnformeerd over zijn aandeel en rol in de besluitvorming van BJz.

13-03 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen het College, bestaande uit L.C. Mulder, G.J. van Egmond, C.P. Dijkstra, N. Rombout-van Wamelen en S. Hartmann-Passau beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door de heer X en mw. Y, hierna te noemen klagers, ingediende klacht tegen de heer Z, hierna te noemen verweerder.

1 Het verloop van de procedure

Op 23 augustus 2013 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 20 augustus 2013 van klagers. Het College verklaart de klacht ontvankelijk. Aan verweerder wordt gevraagd om vóór 9 oktober 2013 verweer te leveren en om als datum voor een eventueel te houden hoorzitting de middag van 30 oktober 2013 te reserveren. Op 8 oktober 2013 ontvangt het College het verweerschrift d.d. 6 oktober 2013. Klager ontvangt een kopie en hem wordt gevraagd om in verband met een eventueel te houden hoorzitting de middag van 30 oktober 2013 te reserveren. Op 21 oktober 2013 stuurt klager een aanvulling op het klachtschrift. De aanvulling wordt toegevoegd aan het dossier. Verweerder ontvangt een kopie.

Het College besluit een hoorzitting te houden en roept partijen op 23 oktober 2013 op om te verschijnen. In de vergadering van 30 oktober 2013 vindt de afrondende behandeling plaats.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Het CrisisInterventieTeam (hierna: het CIT) van Bureau Jeugdzorg te X. (hierna: BJz) raakt bij het gezin van klager betrokken door een politiezorgmelding van 2 augustus 2012. BJz besluit op 3 augustus 2012 om het CIT in te zetten vanwege de ernst van de melding. Van het CIT maken deel uit mw A., crisisinterventiemedewerker, en een bureaudienstmedewerker. Zij gaan op 3 augustus 2012 op huisbezoek bij klager en zijn twee dochters, S. en J. S. is dochter van klager en klaagster, J. heeft een andere moeder. Zij informeren zich over de situatie in het gezin zodat de crisisinterventiemedewerker kan beoordelen of er met betrokkenen een veiligheidsplan te maken is en met welke hulp het gezin het beste te helpen is.

De crisisinterventiemedewerker besluit dat het gezin op grond van de met klager gemaakte afspraken veilig het weekend kan ingaan.

De crisisinterventiemedewerker bespreekt haar bevindingen met verweerder en deze meldt zich te kunnen vinden in het besluit.

Op 6 augustus 2013 neemt het CIT met klager contact op om te horen hoe het weekend is vergaan. Klager zegt open te staan voor intensieve hulp. Aan klager wordt uitgelegd dat deze vorm van hulp wordt ingezet ter voorkoming van uit huis plaatsing. Klager zegt dit met mw. A. van het CIT te willen bespreken. Op 7 augustus 2013 legt deze aan klager de optie 'Families First' (FF) voor omdat dit 24-uurs hulp betreft. Klager twijfelt omdat bij mislukken er van uithuisplaatsing dreigt. De uitvoerders van Families First twijfelen of de hulp tot het gewenste resultaat zal leiden.

De crisisinterventiemedewerker consulteert verweerder. In dit overleg wordt besloten om met een proefweek FF te starten.

FF start op 8 augustus 2012. Er worden met klager afspraken gemaakt over de resultaten ervan.

Op 20 augustus 2012 meldt FF dat zij de hulp zullen staken omdat er op 17 augustus een crisis

optrad. BJz gaat dezelfde dag nog op huisbezoek. Klager heeft de kinderen bij vriendin P. gebracht, BJz ondersteunt dit. BJZ en klager spreken af dat er opnieuw gesproken zal worden over welke hulp moet worden ingezet.

Op 24 augustus neemt BJz mede op advies van verweerder een kernbeslissing inhoudende dat P. voor klagers dochter J. netwerkpleeggezin wordt. Voor S. wordt overlegd met klaagster en met de gezinsvoogd van klaagsters zoon. Op 27 augustus wordt een risicotaxatie-instrument voor S. ingevuld door de crisisinterventiemedewerker, vader en P.

Op 4 september belt de gezinsvoogd van klaagsters zoon. De kinderen zijn door klager op 31 augustus opgehaald bij P., het is niet bekend waar zij zijn en S. is niet op school geweest. Het CIT heeft telefonisch contact met klager. Klager zegt toe S. de volgende dag weer naar school te zullen laten gaan. BJz besluit een raads melding te doen.

Op 5 september vertelt school dat S. niet is gekomen. Het CIT heeft opnieuw telefonisch contact met klager en dringt aan op een gesprek. Klager vertelt niet waar hij de kinderen heeft ondergebracht.

De situatie wordt door verweerder en de crisisinterventiemedewerker voorgelegd aan de teammanager. Besloten wordt om de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad) op de hoogte te brengen van de nieuwe situatie. BJz verzoekt de Raad om met spoed een Voorlopige OnderToezichtStelling (VOTS) af te geven met een machtiging tot plaatsing van de kinderen op een neutrale plaats. De kinderrechtster wijst het verzoek aan de Raad toe. De kinderen worden geplaatst onder verantwoordelijkheid van Jeugdbescherming en klager wordt opgenomen in het crisiscentrum.

Klager is ontevreden over de gang van zaken. Op verzoek van verweerder vindt een klachtgesprek plaats. Verweerder geeft aan klager aan dat de inzet van FF achteraf gezien niet heeft geleid tot het resultaat waarop werd gehoopt. Klager vindt de inzet van FF een verkeerde beslissing die heeft geleid tot de uithuisplaatsing van de kinderen.

Klagers zijn ontevreden en dienen een klacht in bij het College van Toezicht.

3 De klachten

Klagers verwijten verweerder samengevat het volgende.

I Schending van art. 19 Beroepscode (Bc). Verweerder heeft nagelaten om aan klagers een schriftelijk geformuleerde opdracht ter ondertekening voor te leggen of een ander stuk waaruit blijkt dat verweerder klagers op de hoogte heeft gesteld van de opdracht van BJz aan verweerder.

II Verweerder dient het dossier naar aanleiding van de professionele relatie onder eigen verantwoordelijkheid te bewaren en dient er zorg voor te dragen dat ook de leden van het multidisciplinaire team volgens de Beroepscode NVO werken. Verweerder dient aan klagers inzage te geven en afschrift van de stukken die zich daarin bevinden. Klager verwijst naar de artikelen 29, 30, 32 en 33 Bc.

III Volgens art. 7 Bc dient verweerder zorgvuldig jegens een ieder te zijn. Klager wenst van verweerder een verklaring voor de beslissing van het team om zonder toestemming van de wettelijk vertegenwoordigers van de kinderen of een uitspraak van de rechtbank de kinderen bij anderen te doen verblijven.

IV Onder verwijzing naar art. 15 Bc wenst klager van verweerder een verklaring waarom klagers niet op de hoogte waren van het bestaan van een professionele relatie van verweerder met klagers en waarom zij, nu die relatie blijkbaar bestond, niet op de hoogte zijn gebracht van de

aard, het doel, de werkwijze en de mogelijke effecten van de relatie. Klagers wensen een verklaring van verweerder voor het aangaan van een professionele relatie zonder de kinderen en klagers te hebben gezien. Klagers zijn pas na een jaar op de hoogte gebracht van de beroepsgroep waarvan verweerder lid is.

4 Het verweer

Verweerder voert het volgende aan.

Verweerder staat nog steeds achter de stappen die BJz in deze casus heeft gezet. Klagers mening dat de inzet van FF een onjuiste stap was die tot de uithuisplaatsing van J. en S. heeft geleid deelt verweerder niet. Het was desastreuzer geweest als toen al voor uithuisplaatsing was gekozen.

I Klagers premisse dat door verweerder op verzoek van BJz een professionele relatie is aangegaan met klagers is onjuist. Verweerder is als gedragsdeskundige verbonden aan het crisisinterventieteam. Het is verweerdert taak om, onder eindverantwoordelijkheid van de teammanager, het team van maatschappelijk werkers inhoudelijk aan te sturen. Het is niet verweerdert taak om zelfstandig een diagnose- en/of behandelrelatie aan te gaan met betrokken minderjarigen en/of hun gezin.

Klagers gaan uit van een verkeerde premisse. De gevraagde stukken zijn dan ook niet leverbaar.

II Van een persoonlijk dossier is geen sprake. Wel heeft BJz een dossier opgebouwd. Het verzoek van klagers aan verweerder om zijn dossier te overleggen heeft verweerder daarom opgevat als het opvragen van het BJz-dossier. Verweerder heeft het verzoek inmiddels bij zijn teammanager neergelegd.

III De dochters van klagers zijn nooit verplicht om bij anderen te verblijven. Het CIT werkt in vrijwillig kader op de grens van drang en dwanghulpverlening, daar waar de veiligheid van minderjarigen in het geding is. De plaatsing van de kinderen bij P. geschiedde in vrijwillig kader en juist ook mede op verzoek van klager. P., bij wie klager zelf de kinderen na een eerdere crisis had ondergebracht, werd door klager aangedragen.

IV Er heeft nooit een professionele relatie met verweerder persoonlijk bestaan, zoals onder I is toegelicht.

Verweerder is van mening dat de beslissingen van BJz in deze casus goed zijn doordacht en dat er zorgvuldig is gehandeld. Verweerder wil daarom ook graag voor de beslissingen verantwoording afleggen.

Verweerder heeft ook geleerd van de casus. Het contact met alle gezagdragende ouders had beter gekund. De positie van klaagster is in het begin van de hulpverlening onvoldoende uit de verf gekomen. Verweerder had daarop vanuit zijn positie scherper moeten sturen. Inmiddels zijn binnen het team de processen aangepast. Gedurende de crisisperiode is geen contact geweest met de huisarts en met de therapeut van klager. Dat had de beslissing om toch FF in te zetten wellicht anders doen uitvallen of het had de beslissing sterker onderbouwd.

De beoordeling van de klachten

Het College overweegt als volgt.

Het College neemt klachtonderdeel I en IV tezamen als volgt.

Het College stelt op grond van de mondelinge toelichting van partijen tijdens de hoorzitting en op grond van de stukken vast dat verweerder tot 24 augustus 2012 consultatief bij de besluitvorming door BJz over de kinderen van klagers werd betrokken. Op 24 augustus 2012 werd de rol van verweerder een besluitvormende en sturende. BJz neemt dan een kernbeslissing die mede op advies van verweerder is gebaseerd en die inhoudt dat P. netwerkpleeggezin wordt voor dochter J. van klagers. Op 5 september 2012 neemt het CIT een kernbeslissing die mede op advies van verweerder is gebaseerd en die inhoudt dat de Raad zal worden verzocht een VOTS en een machtiging uithuisplaatsing aan de rechter te verzoeken. Verweerder ondertekent het verzoek machtiging uithuisplaatsing.

Het College stelt vast dat klagers niet wisten of en hoe verweerder bij de crisisinterventie van 24 augustus 2012 betrokken was en dat zij dat ook na deze interventie niet vernamen.

Klagers wisten evenmin of en op welke wijze verweerder bij de tweede kernbeslissing van 5 september 2012 een rol had.

De klacht van klagers in dit onderdeel, opgevat als grief dat verweerder hen over zijn aandeel en rol vanaf 24 augustus 2012 in de besluitvorming van BJz onvoldoende informeerde, is gegrond. Klachtonderdeel I en IV zijn, opgevat als weergegeven, derhalve gegrond.

II Het College stelt vast dat art. 30 Bc aan de pedagoog in dienstverband of met een ambtelijke aanstelling de mogelijkheid biedt om de verantwoordelijkheid om dossier te houden voor wat betreft een centraal databestand te delegeren aan de werkgever.

Het College stelt vast dat verweerder het verzoek van klagers om verweerders dossier over klagers in te zien en afschriften van de stukken daarin te ontvangen aan zijn werkgever heeft overgebracht. Het College stelt vast dat klagers derhalve op dit moment geen belang hebben bij hun klacht in dit onderdeel.

Klachtonderdeel II is derhalve ongegrond.

III Het College vat de wens van klagers om van verweerder een verklaring te verkrijgen voor de beslissing van het team om zonder toestemming van de wettelijk vertegenwoordigers van de kinderen of een uitspraak van de rechtbank de kinderen bij anderen te doen verblijven, en de verwijzing naar art. 7 Bc daarbij door klagers, op als een grief van klagers dat de kinderen bij anderen werden geplaatst zonder toestemming van klagers. Het College stelt vast, daargelaten het antwoord op de vraag of het ontbreken van toestemming van wettelijk vertegenwoordigers in een crisissituatie een schending van art. 7Bc behelst, dat verweerder op dit onderdeel gemotiveerd verweer voert. Het College stelt vast dat de plaatsing van de kinderen bij P. geschiedde in vrijwillig kader en juist ook mede op verzoek van klager en dat P., bij wie klager de kinderen na een eerdere crisis zelf had ondergebracht, door klager als netwerkpleeggezin bij BJz werd aangedragen.

Klachtonderdeel III is, opgevat als weergegeven, derhalve ongegrond.

Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel I en IV zijn gegrond, klachtonderdeel II en III zijn is ongegrond.

Het College waarschuwt verweerder.

Aldus gedaan de 30ste oktober 2013 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter   Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris